

“मीठे बच्चे- अव्यभिचारी यादद्वारा नै तिप्रो अवस्था अचल-अडोल बन्छ, पुरुषार्थ गर- एक बाबा सिवाय अरू केही पनि याद नआओस्।”

प्रश्न:- शिवबाबाले कुनचाहिँ सेवा गर्नुहुन्छ र तिमी बच्चाहरूले के गर्नु छ?

उत्तर:- संगममा शिवबाबाले सबै आत्माहरूलाई कब्रबाट निकाल्नु हुन्छ अर्थात् आत्माहरू जो देह अभिमानमा आएर पतित बनेका छन् उनीहरूलाई पतितबाट पावन बनाउने सेवा गर्नुहुन्छ। तिमी बच्चाहरू पनि बाबाको साथ-साथ सबैलाई शान्तिधाम र सुखधामको मार्ग बताउनको लागि लाइट हाउस बन। तिप्रो एउटा आँखामा मुक्ति र अर्को आँखामा जीवनमुक्ति होस्।

गीत:- किसने यह सब खेल रचाया....

ओम् शान्ति। यो वास्तवमा भक्तिमार्गको गीत हो। अवश्य कोही छ, जसको यो महिमा छ। बच्चाहरूले राम्रो सँग बुझ्न सक्छन्- उहाँ बाबा नै हुनुहुन्छ जो सबै कुरा गर्नुहुन्छ, गर्ने-गराउनेवाला हुनुहुन्छ। सिक्खहरूले धेरै महिमा गाउँछन् किनकि नयाँ धर्म हो। यो हो धेरै पुरानो धर्म। गायन गर्छन्- एकोंकार.... ओम्को अर्थ पनि बाबाले धेरै राम्रो सँग सम्झाउनु भएको छ। उनीहरूले त धेरै लम्बा-चौडा अर्थ लगाउँछन्। म भन्दछु- म परमात्मा परमधाममा रहनेवाला हुँ। म पुनर्जन्ममा आउँदिनँ, तिमीहरू पुनर्जन्ममा आउँछौ। बाबा बच्चाहरूलाई बसेर परिचय दिनुहुन्छ। म बच्चाहरूको सम्मुख नै प्रत्यक्ष छु। यिनलाई सम्झाइएको छ म हुँ परमपिता परमात्मा, जसलाई तिमी आत्माहरूले भक्तिमार्गमा याद गर्छौ- ओ गड फादर। उहाँको महिमा पनि छ- पतित-पावन, रहमदिल, लिबरेटर। उहाँलाई गाइड पनि भनिन्छ। यो हो पाण्डव सेना। पण्डाले मुक्ति-जीवनमुक्तिको मार्ग बताउँछन्। गायन पनि गर्छन् नि- नैया मेरी पार लगाओ। वास्तवमा परमात्मालाई खिवैया पनि भनिन्छ, बागवान पनि भनिन्छ। भन्नुहुन्छ- तिमी कति मस्त थियौ। सत्ययुग-त्रेतामा बेपरवाह बादशाह थियौ। कति धेरै वैभव थियो! श्रीनाथ द्वारेमा कति वैभव खुवाउँछन्, मीठो पकवान बनाउँछन्, जगन्नाथको मन्दिरमा दाल-चामल बनाउँछन्। वहाँ काला चित्रहरू देखाएको छ। अहिले तिमीहरू सबै काला छौ। श्रीनाथद्वारेमा धेरै फस्टक्लास चीज बन्छन्, फेरि जे-जे श्रीनाथलाई भोग लगाउँछन् त्यो पुजारीहरूलाई मिल्छ। त्यो फेरि दोकानमा बेच्छन्। त्यसबाट शरीर निर्वाह हुन्छ। तिमी बच्चाहरू त स्वर्गको मालिक बन्छौ। वहाँ जो वैभव तिमीले खान्छौ, त्यो दास-दासीहरूले पनि खान्छन्। ३६ प्रकारका वैभव बन्छन्, यति धेरै त खान सक्दैनौ, फेरि दास-दासीहरूले खान्छन्। तर यसमा नै खुसी हुनु छैन। सारा राजधानी त बन्नु छ। तिमीहरू वहाँ धेरै मौजमा रहन्छौ। वर्ल्ड आलमाइटी अथोरिटी (सर्वशक्तिमान) ले स्थापना गरेको स्वर्गको राज्य-भाग्य तिमी बच्चाहरूलाई मिल्छ।

भन्दछन्- ज्ञान, भक्ति, वैराग्य। वैराग्य दुई प्रकारको हुन्छ। संन्यासीहरूको हो हदको वैराग्य। घरबार छोडेर गएर जंगलमा बस्छन् फेरि उनीहरूले गुप्त मदत गर्छन्। जगतलाई धेरै फाइदा गर्छन्। जसरी विनाशको लागि भनिन्छ- यसबाट स्वर्गको गेट खुल्छ। यसरी नै यिनीहरूले पनि पवित्रताको मदत गर्छन्, त्यसैले ड्रामामा उनीहरूको महिमा छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यो ज्ञान प्रायः लोप हुन्छ। उनीहरूको हो हदको वैराग्य, तिमीहरूको हो बेहदको। तिमीहरूलाई बेहदको बाबाले वैराग्य दिलाउनुहुन्छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा केवल बुद्धिद्वारा भुल्नु छ। यो त पुरानो शरीर हो, अब ८४ जन्म पूरा भयो। देहसहित देहका सबै धर्महरू,

सबै सम्बन्धहरूलाई भुल्नु छ। आफूलाई देही सम्झनु छ। उनीहरूले त भन्दछन्— आत्मा निर्लेप छ। जेसुकै खाए-पिए पनि लेप-छेप लाग्दैन। अनेक मत-मतान्तर छन्। कस्तो रीति-रिवाज छ, जसले जे मत चलायो चलिरहन्छ। जसरी यहाँ कसैले आदिदेवलाई महावीर भन्छन्। फेरि हनुमानलाई पनि महावीर भन्छन्। वास्तवमा तिमीहरू सबै महावीर-महावीरनीहरू हौ, जो माया माथि विजय पाउँछौ। श्रीमत अनुसार पुरुषार्थ गछौ। तिमीलाई आफ्नो अवस्था यस्तो राख्नु छ, जसरी अंगदलाई रावणले हल्लाउन सकेन।

तिमी महावीरहरूलाई पनि मायाको तुफान जति सुकै लागोस्, तर हल्लिनु हुँदैन। यो अवस्था अहिले हुँदैन। पछि यस्तो अवस्था हुनु छ। विकल्पका जति तुफान आए पनि अडोल रहनु छ। अव्यभिचारी याद रहोस्, अरू कसैको पनि याद नआओस्, यसमा धेरै मेहनत गर्नु छ। अन्तमा नै अचल-अडोल बन्छौ। अचलगढ यादगार छ हैन। त्यो भन्दा माथि गुरुशिखर छ। अहिले तिमीहरू जान्दछौ— सर्वोच्च हुनुहुन्छ शिवबाबा, उहाँ रचयिता हुनुहुन्छ। पहिले-पहिले के रच्नुहुन्छ, त्यो पनि बुद्धिमा राख्नु छ। सर्वोच्च हुनुहुन्छ शिवबाबा फेरि छन्— ब्रह्मा-विष्णु-शंकर सूक्ष्मवतनवासी, विष्णुलाई चार हातहरू किन दिन्छन्? यसबाट यो प्रवृत्तिमार्ग सिद्ध हुन्छ। तिमी हो प्रवृत्तिमार्ग। ब्रह्माद्वारा स्थापना गराउनु हुन्छ। ब्राह्मण धर्म हो सबैभन्दा उच्च, देवताहरूभन्दा पनि तिमीहरू उच्च हौ किनकि तिमीहरूले सेवा गछौ। दैवी धर्मको स्थापना गरेर फेरि तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। सर्वोच्च हुनुहुन्छ एक बाबा अथवा महिमा लायक एक शिवबाबा नै हुनुहुन्छ, अरू कोही छैन। बर्थ डे एक शिवबाबाको नै मुख्य छ। बाँकी त कसैले सेवा गर्दैनन्। लक्ष्मी-नारायणले पनि प्रारब्ध भोग्छन्। अब त सबैको विनाशको समय छ। पहिले-पहिले भक्ति पनि एक बाबाको सुरु हुन्छ। त्यो हो अव्यभिचारी भक्ति। अहिले त बिलकुल व्यभिचारी बनेको छ। तिमी शिवबाबादेखि लिएर सबैको कर्तव्यलाई जान्दछौ। अहिले तिमी प्राक्विकलमा बाबाको पासमा बसेका छौ, जान्दछौ— हामी फेरि विश्वलाई स्वर्ग बनाइरहेका छौ। जसले बनाउँछ, उसैले फेरि राज्य गर्नेछ। वहाँ फेरि लक्ष्मी-नारायणको डिनायस्टी (राज-घराना) चल्छ, फेरि रामको। अब उनीहरूको के पूजा गर्ने? उनीहरूलाई त तल झर्नु छ, प्रारब्ध भोगेर पूरा गर्नु, पुग्यो। तिमीहरू नै पूज्यबाट पुजारी बन्दछौ। बाँकी सँढ भएको गणेश, पुच्छर भएको हनुमान, ८-१० हात भएकी देवीहरू कहाँ छन्? यी सबै भक्तिमार्गका व्यर्थको विस्तार हुन्। तिमी जान्दछौ— भक्तिमार्गमा के हुन्छ? ६३ जन्म कसरी लिन्छन्? अहिले तिमी ब्राह्मण हौ फेरि ब्राह्मणबाट देवता, क्षेत्रिय, वैश्य, शूद्र वर्णहरूमा आउँछौ— यो ड्रामा अनादि बनेको छ। कसैले रोक्न सक्दैन। बाजोली खेलिन्छ नि। तीर्थमा बाजोली खेल्दै जान्छन्। पहिले बाजोलीको ठूलो प्रभाव थियो। अहिले त अनेकानेक मतहरू निस्किएका छन्। एक बाबा बाहेक अरू कसैले मुक्ति-जीवनमुक्ति दिन सक्दैन। अहिले तिमी एक आँखामा मुक्ति, अर्को आँखामा जीवनमुक्ति छ। बुद्धिले भन्छ— हामी लाइट हाउस हौ।

तिमीहरू हौ मनुष्यलाई मार्ग देखाउने लाइट हाउस। पहिले-पहिले जानु छ स्वीट होम। अब नाटक पूरा हुनु छ। तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— यो सच्चा गीता आदि किन बनाउँछन्? जो कच्चा छन् उनीहरू पढेर पक्का बनून्। बाँकी त यो सबै खत्तम भएर जानु छ। फेरि त्यही गीता आदि निस्कनेछन्। गीताको एउटा श्लोक उठाएर त्यसको अर्थ लगाउँदै जान्छन्। गीतामा त छ भगवानुवाच। गीता भगवानले सुनाउनु भएको थियो,

तर बुझ्दैन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म यी शास्त्रहरूद्वारा मिल्दिनँ, जब भक्ति पूरा हुन्छ तब म आउँछु। ज्ञान हो दिन, भक्ति हो रात। आधाकल्प हुन्छ रावणको राज्य, रावण देखिदैन्। बुद्धिद्वारा जान्न सकिन्छ— यसमा कामको भूत छ, क्रोधको भूत छ। यो अशुद्ध शब्द सत्ययुगमा प्रयोगमा आउँदैन्। यहाँ त एक अर्कालाई गाली दिइरहन्छन्। यी सबै कुरा सत्ययुगमा हुँदैन्। अहिले तिमीहरूलाई थाहा छ— बाबा पतित-पावन स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ। स्वर्ग रचेर फेरि आफूलाई छिपाउनु हुन्छ। उहाँलाई कसैले जान्न सक्दैन्। हुन त शिवका चित्र छन् तर केही थाहा छैन। शिवबाबा कहिले आउनुभयो, कसरी आउनुभयो? ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको के रहस्य छ, उनीहरू कहाँ रहन्छन्? लक्ष्मी-नारायणलाई सत्ययुगमा यति उच्च राजाई कसरी मिल्यो? कलियुगमा त छैन। कसरी त्यो राजाई पाउँछन्— यो अहिले तिमीहरू जान्दछौ। बच्चाहरूलाई बाबाद्वारा राम्रो सँग पढेर फेरि अरूलाई पढाउनु छ। बाबा सबै बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— मेरा सिकीलधे बच्चाहरू, हे मेरा शालिग्रामहरू, म यस शरीरमा आएर तिमीहरूलाई सम्झाउँछु— यो ब्रह्माको तन लिएको छु। ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण पैदा हुन्छन्। अरू कुनै सत्सङ्गमा यस्तो मनाही हुँदैन्। यहाँ मनाही गरिन्छ। विषमाथि नै झगडा हुन्छ। जसको लागि बाबा भन्नुहुन्छ— यो विषले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ। यो नम्बरवन दुश्मन, यो काम महाशत्रुलाई जित जसले तिमीलाई आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिएको छ, त्यसैले भन्दछन्— पतित पावन आउनुहोस्। जान्दछन्— हामी पतित छौं, त्यसैले त पावनका अगाडि गएर शिर झुकाउँछन्। पवित्रताको आकर्षण हुन्छ, त्यसैले उनीहरूको मान राख्छन्। उनीहरूले पनि सम्झन्छन्— सारा संसारमा हामी जस्तो उच्च कोही छैन। उनीहरूलाई पनि तिमी शक्तिहरूले बाण मारेका हौ। यदि स्थूल बाणको कुरा हुन्थ्यो भने त परमपिताले बाण हान्न लगाउनुभयो भनेर कहाँ भन्ने थिए र? यो हो ज्ञानको बाण। तिमी हौ ब्रह्माकुमारी, उनीहरू फेरि ब्रह्म कुमारी भन्दछन्। भन्दछन्— ब्रह्म नै भगवान् हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो तिनीहरूको भ्रम हो। अब तिमीहरूको पासमा संन्यासीहरू पनि धेरै आउँछन्। ठूला-ठूला मानिसहरू संन्यासीको पासमा जान्छन्। भन्छन्— महात्माजी, जाऔं म हजुरलाई भोजन खुवाउँछु। उनीहरूको धेरै खातिरी गर्छन्। पवित्रताको निशानी हो नि। आजकल त कति डाँकुले पनि संन्यासीको भेष धारण गर्छन्। तिमीहरू त विलकुल शुद्ध छौ र तिमीहरू हौ पनि राजर्षि। अहिले तिमीहरूले माथिदेखि तलसम्म बुझेका छौ, जान्दछौ— हामी सो देवता लक्ष्मी-नारायण बनेर प्रारब्ध भोग्छौं। आधाकल्पपछि फेरि जब अरू धर्म आउँछन् तब लडाइँ आदि लाग्छन्। यो पनि सबै ड्रामामा छ। तिमी मूलवतन, स्थूलवतन, सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानेर नलेजफुल बनेका छौ। चक्रलाई पनि जानेका छौ चक्रवर्ती राजा बन्नको लागि। यहाँ डबल शिरताज राजा-रानी यी लक्ष्मी-नारायण नै थिए। सिंगल ताज भएकाहरूले उनीहरूलाई नमन गर्छन्। पवित्रताको तागत थियो, सत्ययुगमा भाइसलेस, सम्पूर्ण निर्विकारी थिए। गाउँछन् पनि— सर्वगुण सम्पन्न... यो किन गाउँछन्? स्वयं पुजारी विकारी छन्। यहाँ नै सारा खेल हुन्छ। डबल शिरताज र सिंगल शिरताज, अहिले त नो ताज...। तिमीले सारा सृष्टि चक्रलाई जानेका छौ। क्रियेटर, डाइरेक्टर, मुख्य एक्टर को हुन्? अहिले तिमीले जान्दछौ। फेरि तिमी देवता बन्छौ। मायाको जो फोहोर लागेको छ त्यसलाई धोइन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म धोबी पनि हुँ, ठूलो भन्दा ठूलो सुनार पनि हुँ। तिमी गहनालाई अहिले भट्टीमा राखिन्छ। तिमी सच्चा गहना बन्छौ। बाबा बेरिस्टर पनि हुनुहुन्छ। तिमीलाई ५ विकारको जेलबाट छुटाउनुहुन्छ, लिबरेट गर्नुहुन्छ। तिमी रावणको जेलमा छौ, जेलबाट छुटाउनको लागि वकालत

२०७५ श्रावण २६ शनिबार ११-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

सिकाउनुहुन्छ- आफूलाई कसरी छुटाउने। बाबा भन्नुहुन्छ- म आफ्नो कार्य गरेर तिमीहरूलाई राज्य-भाग्य दिएर फेरि म गुम हुन्छु। तिमी सुखी बन्छौ। तिमीहरूले राजधानी लिनेछौ फेरि म वानप्रस्थमा बस्छु।

सबै भन्दा भाग्यशाली को हो? बाबा भन्नुहुन्छ- कन्याहरू भाग्यशाली हुन्। म त आफ्नो कर्तव्य पालन गर्छु। तिमीहरू पतित-दुःखी छौ, पुकाछौ, त्यसैले बाबाको कर्तव्य हो बच्चाहरूलाई मुक्ति-जीवनमुक्ति दिनु। यस्तो मुक्तिदाता अरू कोही छैन, बाँकी उनीहरूले धेरै टाइटल राख्न लगाउँछन् तर विलकुल गलत। मनुष्यहरूको विलकुलै विनाश काले विपरीत बुद्धि छ। तिमी बच्चाहरू बाबा-बाबा भनिरहन्छौ, मनुष्यले यस रहस्यलाई कहाँ जान्दछन् र? उनीहरू सम्झन्छन्- सायद यी बाबालाई याद गर्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- अनेक पटक बाबाले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनु भएको थियो। यो हो ईश्वरीय जन्म। बाबा भन्नुहुन्छ- केवल एक मलाई याद गर, यसमा नै मेहनत छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबाबाट राम्रो सँग पढेर अरूलाई पढाउनु छ। लाइट हाउस बनेर सबैलाई मुक्ति-जीवनमुक्तिको मार्ग देखाउनु छ।
- २) एक बाबाको अव्यभिचारी यादबाट आफ्नो अवस्था एकरस अचल-अडोल बनाउनु छ। महावीर बन्नु छ।

वरदान:- उच्च अवस्थामा रहेर प्रकृतिको हलचलको प्रभावबाट पर रहने प्रकृतिजित भव

मायाजित त बनिरहेका छौ, तर अब प्रकृतिजित पनि बन, किनभने अब प्रकृतिको हलचल धेरै नै हुनु छ। कहिले समुद्रको जलले आफ्नो प्रभाव देखाउनेछ भने कहिले धर्तीले आफ्नो प्रभाव देखाउनेछ। यदि प्रकृतिजित भयौ भने प्रकृतिको कुनै पनि हलचलले हल्लाउन सक्ने छैन। सदा साक्षी भएर सबै खेल देख्नेछौ। जसरी फरिश्ताहरूलाई सदा उँचा पहाडमा देखाइन्छ त्यस्तै तिमी फरिश्ता सदा उँचा अवस्थामा रह्यौ भने जति उँचा हुन्छौ त्यति हलचलबाट स्वतः पर हुनेछौ।

स्लोगन:- आफ्नो श्रेष्ठ प्रकम्पनद्वारा सर्व आत्माहरूलाई सहयोगको अनुभूति गराउनु पनि तपस्या हो।